

imidlertid med, at forslaget om, at vedkommende kommune eller stedlige kreds selv skal udrede $\frac{1}{3}$ af udgiften, vil medføre en så væsentlig nedsættelse af denne udgiftspost, der under den gældende ordning skønnes at være blevet belastet udover alle rimelige grænser; jfr. foran side 100, at der næppe vil blive tale om *nogen væsentlig merudgift* for statskassen.

4) Bestemmelsen om *normering på kommunens skoleplan af lærere til hel eller delvis undervisning i eller ledelse af ungdoms- og aftenskolen* (§ 21) vil næppe heller medføre *nogen merudgift*, da en benyttelse af denne bestemmelse stort set vil bevirke en tilsvarende formindskelse af udgiften til timebetaling efter § 15 og til lederhonorar efter § 17. Fordelingen af udgifterne mellem stat, skolefond og kommune er dog forskellig, eftersom man anvender bestemmelserne i §§ 15 og 17 eller i § 21, men det er vanskeligt på forhånd at afgøre, hvilken fordelingsordning der vil være gunstigst for henholdsvis stat, skolefond og kommune, idet dette bl. a. beror på vedkommende lærers anciennitet og ægteskabelige stilling, reguleringstillæggets størrelse m. v.

5) *Honorarlønnede medhjælpere for kommunalbestyrelserne og amsungdomsnævnene og tjenestemandstillinger som konsulent for ungdomsundervisningen i et amt* (§§ 10, stk. 8, og 13, stk. 4).

Hvis man for *kommunernes* vedkommende i begyndelsen regner med det maksimale tilskud til f. eks. 5 fuldt beskæftigede ungdomsvejledere, har man sikkert anslået udgiften ved dette forslag rundeligt. Med de pr. 1. april 1952 gældende reguleringstillægssatser andrager højeste købstadlærerløn for en gift mand eller dermed ligestillet 13 381 kr. 20 øre. Den halve udgift til 5 fuldt beskæftigede ungdomsvejledere vil således højst kunne andrage 33 453 kr. Udgiften kan måske derfor anslås til ca. 30 000 kr.

For *amternes* vedkommende kan man måske anslå udgiften til et beløb svarende til aflønningen af ialt 10 fuldt beskæftigede konsulenter, lønnet som konsulenter for særundervisningen. Lønnen til en sådan konsulent kan med de pr. 1. april 1952 gældende reguleringstillægssatser variere mellem 10 340 kr. 04 øre og 18 032 kr. 40 øre, d. v. s. ca. 14 000 kr. i gennemsnit. Den halve udgift til 10 konsulenter vil således andrage ca. 70 000 kr.

Den samlede udgift til det under nærværende punkt omhandlede forslag anslås herefter til ca. 100 000 kr.

6) *Tilskud til læremidler* (§ 23).

Forhøjelsen af tilskuddet til *læremidler i ungdomsskolen* fra 4 til 6 øre pr. elevtime vil på grundlag af elevtallet i 1950—51 (ca. 7 000) medføre en udgiftsforøgelse på ca. 10 000 kr. (Med et gennemsnitligt timetal pr. elev på 70, jfr. at husgerningstimerne går fra, og at der har været betydeligt flere kvindelige end mandlige elever, og med et tilskud pr. elevtime på 4 øre, ville udgiften blive ca. 19 600 kr.).

Forslaget om tilskud til *læremidler til den 3-årige husholdningsundervisning i aftenskolen* kan ud fra de foreliggende oplysninger om antallet af elever i husgerning mellem 14 og 18 år i 1950—51 (10 107) skønsmæssigt anslås til ca. 66 000 kr.; man har herved regnet med, at godt og vel halvdelen af eleverne (ca. 6 000) har deltaget i den 3-årige undervisning, og at disse med et årligt timetal på ca. 64 formentlig har haft ca. 20 undervisningsdage hver; da maksimum for tilskuddet udgør 55 øre pr. elev pr. undervisningsdag, vil det sige, at det samlede tilskud kan anslås til ca. $6\,000 \times 20 \times 55$ øre = 66 000 kr.

Merudgiften ved de under dette punkt omhandlede forslag skønnes herefter anslået at ville andrage ialt ca. 75 000 kr.